

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	21XECdo/3/2015
Identifikačné číslo spisu:	2606204376
Dátum vydania rozhodnutia:	31.05.2016
Meno a priezvisko:	JUDr. Jozef Milučký
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2016:2606204376.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v exekučnej veci oprávnenej POHOTOVOST', s.r.o., so sídlom v Bratislave, Pribinova č. 25, IČO: 35 807 598, zastúpenej advokátskou kanceláriou Fridrich Pal'ko, s.r.o., so sídlom Grösslingova č. 4, 811 09 Bratislava, proti povinnému: R. V., bytom T., vo veci vedenej na Okresnom súde Senica pod sp. zn. 12Er/334/2006, o vymoženie 418,24 €, o dovolaní oprávnenej proti uzneseniu Krajského súdu v Trnave z 28. augusta 2014 č. k. 6CoE/326/2013-89, takto

rozhodol:

Návrh na prerušenie dovolacieho konania z a m i e t a.

Dovolanie o d m i e t a.

Povinnej náhradu trov dovolacieho konania n e p r i z n á v a.

Odôvodnenie

Okresný súd Senica uznesením z 29. mája 2013 č. k. 12Er/334/2006-61 vyhlásil exekúciu za neprípustnú a zastavil exekučné konanie. Vychádzal zo záveru, že splnomocnenie, ktorým povinný splnomocnil advokáta Mgr. Tomáša Kušnieru na spísanie notárskej zápisnice a uznanie jeho záväzku, súd považuje za neprijateľnú podmienku v neprospech spotrebiteľa. Splnomocnenie si spotrebiteľ osobitne nevyjednal, nemal možnosť zvoliť si inú osobu ako svojho zástupcu, avšak vzhľadom na jej súčasť s ostatnými štandardnými podmienkami nemal na výber. Mohol len zmluvu ako celok odmietnuť alebo sa podrobiť všetkým zmluvným podmienkam. Z týchto dôvodov je splnomocnenie neprijateľné, pretože spôsobuje hrubý nepomer v právach a povinnostiach medzi dodávateľom a spotrebiteľom v neprospech spotrebiteľa.

Citované uznesenie napadla oprávnená odvolaním, v ktorom zároveň navrhla prerušiť konanie postupom podľa § 109 ods. 1 písm. b) a písm. c) O.s.p. a čl. 267 Zmluvy o fungovaní EÚ.

Na odvolanie oprávnenej Krajský súd v Trnave uznesením z 28. augusta 2014 č. k. 6CoE/326/2013-89 návrhy oprávnenej na prerušenie konania zamietol a napadnuté uznesenie ako vecne správne potvrdil (§ 219 ods. 1 O.s.p.). Uviedol, že Exekučný poriadok umožňuje exekučnému súdu posudzovať prípustnosť

prebiehajúcej exekúcie v hociktorom jej štádiu. Súd prvého stupňa správne preskúmal materiálnu vykonateľnosť notárskej zápisnice a správny je aj jeho záver o neakceptovateľnej kolízii záujmov zástupcu a zastúpeného. Týmto zastúpením sa dlžník vopred vzdáva svojich práv a taktiež obchádza ustanovenia o zákaze zastupovania dvoch strán, ktorých záujmy navzájom kolidujú. Odvolací súd preto zhodne so súdom prvého stupňa nepovažoval notársku zápisnicu za spôsobilý exekučný titul. Zároveň krajský súd považoval oba návrhy na prerušenie konania za nedôvodné.

Predmetné uznesenie odvolacieho súdu síce napadla v plnom rozsahu oprávnená dovolaním, avšak ako vyplýva z jeho obsahu, vyjadrila sa len k výroku potvrdzujúcim zastavenie exekučného konania a uviedla, že súdy: 1. rozhodli „nad rámec zverenej právomoci“ (§ 237 písm. a) O.s.p.), 2. konali vo veci, v ktorej sa už právoplatne rozhodlo (§ 237 písm. d) O.s.p.), 3. oprávnenej odňali možnosť konať pred súdom (§ 237 písm. f) O.s.p.), 4. sa v konaní dopustili inej vady majúcej za následok nesprávne rozhodnutie vo veci (§ 241 ods. 2 písm. b) O.s.p.), najmä nesprávne zistili skutkový stav a nevykonali náležité dokazovanie, 5. napadnuté rozhodnutie založili na nesprávnom právnom posúdení veci (§ 241 ods. 2 písm. c) O.s.p.). Žiadala rozhodnutia súdov nižších stupňov zrušiť a vec vrátiť na ďalšie konanie; zároveň žiadala dovolacie konanie prerušiť podľa § 109 ods. 1 písm. c) O.s.p. a Súdnemu dvoru Európskej únie predložiť ňou špecifikované prejudiciálne otázky. Rovnako navrhla odložiť vykonateľnosť napadnutého uznesenia.

Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“) ako súd dovolací (§ 10a ods. 1 O.s.p.) po zistení, že dovolanie podala včas oprávnená zastúpená v súlade s § 241 ods. 1 veta druhá O.s.p., skúmal najskôr, či je dôvodný jej návrh na prerušenie dovolacieho konania podľa § 109 ods. 1 písm. c) O.s.p.

K podobnému návrhu oprávnenej na prerušenie dovolacieho konania sa už Najvyšší súd Slovenskej republiky vyjadril vo viacerých iných skutkovo a právne obdobných právnych veciach, v ktorých tá istá oprávnená vystupovala v procesnom postavení dovolateľky. Ako príklad uvádza Najvyšší súd Slovenskej republiky rozhodnutia sp. zn. 2Cdo/83/2013, 3Cdo/34/2013, 3ECdo/76/2013, 5Cdo/10/2013, 7ECdo/32/2013, 7ECdo/152/2013, na ktoré v podrobnostiach poukazuje s tým, že s právnymi závermi v nich vyjadrenými sa stotožňuje aj v preskúmvanej veci, pre účely ktorej opakuje, že Súdny dvor má právomoc vydať rozhodnutie o prejudiciálnych otázkach, ktoré sa týkajú: a) výkladu zmlúv; b) platnosti a výkladu aktov inštitúcií, orgánov alebo úradov alebo agentúr Európskej únie. Pokiaľ ale procesný postup súdov vo veci, v ktorej sa navrhuje prerušenie konania podľa § 109 ods. 1 písm. c) O.s.p. má podklad v aplikácii vnútroštátneho práva, nie je žiadny dôvod pre prerušenie konania.

V danej veci sa síce v dovolaní napadnutých rozhodnutiach spomína aj Smernica, z určujúceho hľadiska išlo ale zo strany súdov nižších stupňov o aplikáciu a interpretáciu vnútroštátnych právnych predpisov (Občianskeho zákonníka, Exekučného poriadku a zákona č. 244/2002 Z.z.). Dovolací súd vzhľadom na to nedôvodný návrh na prerušenie konania zamietol.

V ďalšom dovolací súd bez nariadenia dovolacieho pojednávania (§ 243a ods. 3 O.s.p.) skúmal, či oprávnenou podané dovolanie smeruje proti rozhodnutiu, proti ktorému ho zákon pripúšťa a dospel k záveru, že dovolanie treba odmietnuť.

V danom prípade dovolací súd rozhoduje o dovolaní v obdobnej veci, aká už bola v počte väčšom ako päť predmetom konania pred dovolacím súdom na základe skoršieho dovolania podaného tým istým dovolateľom - viď konania vedené na najvyššom súde pod sp. zn. 2Cdo/10/2013, 4ECdo/6/2013, 5Cdo/10/2013, 5Cdo/49/2013, 5ECdo/100/2013, 7ECdo/324/2013, 7ECdo/316/2013, 8ECdo/118/2014, 8ECdo/124/2014, 8ECdo/180/2014. Dovolací súd sa s odôvodneniami rozhodnutí, ktoré boli vydané v týchto konaniach, v celom rozsahu stotožňuje a poukazuje na ne. V zmysle § 243b ods. 7 O.s.p. (v znení účinnom od 1. januára 2015) už ďalšie dôvody neuvádza.

Najvyšší súd Slovenskej republiky nezistil splnenie predpokladov pre odklad vykonateľnosti napadnutého rozhodnutia v zmysle § 243 O.s.p. a v súlade s ustálenou praxou dovolacieho súdu o tom nevydal samostatné rozhodnutie.

O trovách dovolacieho konania rozhodol najvyšší súd podľa § 243b ods. 5 O.s.p. v spojení s § 224 ods. 1 O.s.p., § 151 a § 142 ods. 1 a § 146 ods. 2 O.s.p.

Toto rozhodnutie prijal senát najvyššieho súdu pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.